OMAHA.

The Bohemian Weekly

"POKROK ZAPADU"

"PROGRESS OF THE WEST"

is a good and cheap advertising medium for the City of Omaha's businessmen, there being in Omaha over 160 families of the Bohemian Nationality reading it.

RATES OF ADVERTISING.

Local Notices 20cts per line, by the month 10 cts. Single insertion not less than 40cts.
Standing advertisements
one square yearly $12.00
" " 6 month $ 7.00
" " 3 " $ 4.00
" " 1 " $ 1.50
Larger spaces by special contract.
☞ Businesscards $15.00 a year.

Jízda drah v Omaha.

DO OMAHA. Z OMAHA.

UNION PACIFIC.

Daily Express......2:00 odp..........11:30 rano
Daily Mixed.........9:00 r.............5:00 odp.
Daily Freight.......6:45 odp..........5:00 rano
" ....3:30 " ....6:45 "

DRÁHA BURLINGTONSKÁ.

Express..........10:00 rano..........3:15 odp
Mail*..........10:40 odp..........5:10 rano

CHICAGO, ROCK ISLAND & PACIFIC.

Mail..........*10:40 odp..........*5:30 rano
Express..........10:00 rano..........3:15 odp

CHICAGO & NORTHWESTERN.

Mail..........*10:40 odp..........*5:10 rano
Express..........10:00 rano..........3:15 odd.

KANSAS CITY, ST. JOE & C. BL.

Morning Express...10:00 rano..........5:30 Odp
Evening Express...6:40 odp..........2:50 odp

OMAHA N. WEST. & SIOUX CITY & PACIFIC.

Mail Express.....*2,15 odp..........*8:15 rano

* Vyjma neděle,

POŠTOVNÍ HODINY.

Psaní přijímají se denně:
Pro západ.......................do 11 hodin rano.
Pro východ......................do 4:30 odp.
Pro jih.........................do 4:30 odp.
" "...........................do 10 hod. odp.
Pro sever.......................do 7:45 rano.
V neděli otevírá se pošta od 12 do 1 odp.

Psaní přichazí denně:
Ze západu.......................2:20 odp.
Z východu.......................11:00 rano
Jihu............................3:00 odp.
" ....7:00 ..
Ze severu.......................2:50 ..

C. E. Yost, poštmistr.

OBCHODNI PŘEHLED.

TYDENNÍK

OMAHA WEEKLY BEE

vychazí ve středu, a stojí $2.00 na rok.

THE OMAHA DAILY BEE.

Denní list, redigovaný a vydavaný od E. Rosewatra, největší a nejlepší list v Nebrasce, stojí jen $7 00 na rok, — 15 ctů. na týden

Český hostinec,

v němž příchozí naleznou vlastenecké přivítání a obsloužení, drží

VÁCLAV KUČERA,

na 13. ulici, v předměstí zvaném "Praha".

OMAHA, NEB.

Ptejte se na "BOHEMIAN HALL".

Česká chutná strava, výborné pivo, lihoviny a doutníky.

Přízni krajanů odporučuje se s úctou

35-) V. KUČERA.

Franty Pivoňky

NOVY HOSTINEC ČESKÝ

V OMAHA, NEB.,

vedle nádraží dva bloky od nového vystěhovaleckého domu,

☞ *roh 7. a Johnson ulice*

Krajaní budou obslouženi vždycky nejlepšími pokrmy, nápoji a doutníky všeho druhu. PORADU stran pozemků a krajin poda ochotně hostinský z vlastní zkušenosti. (9)

Dům na prodej,

Cena mírná!

Dům ten jest 18 střevíců široký a 43 dlouhý, v němž zařízen pěkný salon s kulečníkem a 5 světnic obydelních, a jest teprv pět roků starý.

Koupěchtiví ať se hlásí u

Josefa Wasska,

BELLE PLAINE, BentonCo.,Ioa

Dobrý kovář, který vyhoví též dobře potřebám zámečnickým a plechařským, přeje si věděti, nalezl-li by v některé osadě české v Nebrasce dobrého místa. Kdo by mohl mu poraditi, ať laskavě píše pod adresou

JOS. TICHÝ,

Jordan, Sand Creek, Minn.

Místní zprávy.

— W. W. Coleův veliký new-yorský a new-orleanský zvěřinec a jízdárna, dává v pondělí dne 24. května tři představení v Omaze. Jest to cirkus a zvěřinec jeden z největších na světě, který koná teď svou třetí roční cestu po Americe. Na 60 železničních vozech přichází a bude jistě velmi zajímavým. Předměty jeho výstavy páčí se přes $1,000.000. Velký počet rozličných zvířat, stádo dromedárů, doupata hadů, klece s krokodily, mořské lvy, gnu, hartebestes, elony, obrovské pštrosy, tapíry malajské, kangurů, lvy, tigry, leopardy, zebry ibexy, slony, atd. atd. nalezají se ve sbírce té. Průvod ulicemi jest nevídaný; 14 dromedárů táhne z předu vůz s hudbou, za nimi 20 dám a pánů v loveckých šatech jede na vzácných koních. Za nimi jede otevřený palác lví, pak skleněné doupě obrovských hadů s jich krotitelem v středu, pak 40 rozličných vozů se zvířaty. Řadu končí obrovské parou hnané pařížské varhany. Vstupné do všech stánů 50 c. osoba, dítky pod 10 let 25c. Dítky pod 8 let staré v průvodu dvou dospělých zdarma. Představení děje se ráno o 10. hod., o 1 hod. odp. a o 7. večer.

Básně.

O ČAROEĚJI MERLÍNOVI.

Bretagnská pohádka.

„Ó poslyš, poslyš babičko:
rád bych si vyjel maličko,
ku králi jel bych na hody,
na sedání a závody!"

„Nechoď mé dítě k hostinám,
ku králi ni sem ni tam;
ó nejdi synu k hostině,
o noční vzdychal's hodině.
Jen zůstaň zde, tak vůle má,
já ve snách slzy viděla."

„Babičko ráda-li mne máš,
slovíčko dobré vnuku dáš!"

Babička vnoučka ráda má
po vůli k hochu pravila:
„Nuž jeď si! — Hračky jeď si v svět,
a plačky zase domů zpět!"

II.

Ryšáčka si na cestu vzal
a v hladkou ocel okoval;
do hřívy kruh, na kruhu zvon,
a bílou stužku na ohon;
na záda sedlo k otěži —
ryšáček letem poběží,
A na koně se vyšinul
a cválem v dál — byl v cesty půl.

A v dáli niva zelená,
a z dáli hudby ozvěna,
a všady hostů hromady,
a koně bujné v závody.

„Slyš, komu se to podaří,
že skokem hradbu přeměří,
tu hradbu lehkým poskokem,
měj královnu i s ourokem!"

To velké slovo zaznělo
a kůň zařehtal veselo,
kůň vyhodil a pnul se v bok,
se chřípěte šel horký mok,
a blesk na blesk mu z oka šel,
a kovu zvuky v šíř a dél —
a skok a skok přes hromadu
přes davů dav — i ohradu.

„Cos, králi, slíbil přísahou:
královská dcera bude mou!"

„Ne nikdy nesmí býti tvou,
ni toho, kdo ti rovni jsou;
toho mne nebe uchovej,
by dceru mou měl čaroděj."

A tam u krále sedí kmet,
na dlouhé bradě řada let,
na bradě vlas má bělejší
bílého květu v ořeší;
na těle měkký z vlny šat,
ze stříbra kraj i širý spád —
ten po pravici krále dlí
a s králem šeptem hovoří.
Potichu vyslechl ho král,
tři rány zlatým žezlem dal,
třikrát povelel za stolem
a klid ovládl kolkolem.

„Slyš, synu, co ti zvítězí:
Merlín na čtyry řetězy
svou zlatou harfu ukovav,
upevnil ji u lože hlav;
když jemu harfu odcizíš,
pak vše, co žádáš, obdržíš,
pak žádej vše — a pak i snad
bych ráčil tobě dceru dát."

III.

„Babičko ráda-li mne máš,
to vnuku dobré rady dáš;
ó měj mne ráda matko má,
mé srdce hořem umírá."

„Bys bylo dítě věřilo,
teď by ti žele nebylo,
však neplač, to tě rmuť,
ta harfa tobě dána buď.
Neplač a hleď co bába dá:
hle kladivo to ze zlata!
Tím kladivem si tluč co tluč,
na kámen, harfu, na obruč,
přec nikdy divů podivem
neslechneš zvuku kladivem.

(Pokračování.)

Žert a pravda.

Kdo přijde do Arkansas, může povždy udržeti se v teplé vodě: jeť tam 54 horkých zřídel.

* * *

Vermont jest krásné hnízdo pro umírání, ale ničemné pro žití. Jeť tam 900 pohrobníků ale ani jediný pivovar.

* * *

Loni vydalo se provolání k národu ku podporování kobylkami poškozených. Dle dosavádních výhledek vydá se brzy provolání k národu ku podporování Černými Horami poškozených.

* * *

Nejlacinější a nejkratší cesta k získání si nepřátel ve světě jest, jíti v sobotu večer do holírny a nechati si stříhat vlasy.

* * *

Kdo má na skladě velikou zásobu náhrobků, ten nejlépe pochodí v Baltimore. Minule tam bylo prodáno 66 rakví v licitaci.

* * *

I pojal jsem jemnou ručku její do své a přísahal jsem, že chci ji chrániti proti všem nepříznivým větrům a dešťovým dnům i bouřím v životě věrně a oddaně až do smrti. Ona pak pohlédla do mých očí svýma něžnýma očkama a otevrouc sladké rty své, odpověděla: „I prosí byste se trubloval, k tomu mám parasol."

* * *

„Jak se máš, a jak tvá žena? Je jí lépe?" tázal se přítel přítele. „I já se mám špatně, to víš, ale moje žena už užívá 4 měsíce den co den nový lék, a ten mizerný lapatykář neudělal ještě žádný přechmat — dosud se má dobře."

* * *

Černoch jeden vzal od svého práci dajce desítku, kterou tento, poznav ji co falešnou, chtěl zahoditi. Černoch ji schoval. Po několika týdnech ptal se boss černocha, co se s tou desítkou stalo. „Vidíte, massa", odpovídal černoch, „já nebyl nikdy ubezpečen o té desítce. Jednou jsem myslel, že je dobrá, a jindy zase, že je špatná. A tu jednou, když jsem si myslel, že je dobrá, šel jsem a udal jsem ji, a ona byla dobrá."

* * *

Chudá Irčanka přišla k velebnému pánu s prosbou, aby šel pochovati čtvrtého její muže, jelikož už tři předešlé také pochovával. „Ale Brigito, co pak je to s tebou?" tázal se velebný. „Ach, je to velmi zlé", odvětila plačtivě, „žádná ženská na světě nemá to neštěstí, aby dostala vždycky takové mizerné polochcíplé chlapy jako já. To mně ještě přivede do hrobu. Ach!"

* * *

Ctihodný duchovní přišel do farmy v New Hampshire a tázal se domácí paní, zdali tu nejsou na blízku nějací Episkopálci.—„Ach, já nevím jistě", odpovídala prostá hospodyně, ale mně se zdá že jsou; včera můj muž jednoho zavřel do chléva, avšak já mu povídala, že to je tchoř!"

* * *

Minulé neděle oznamoval kazatel v kostele: „Oznamuje se vašim laskavostem, že minulé neděle snad nedopatřením někdo z vás vzal pěkný hedvábný, modrý deštník odtud, a zanechal tu starý roztrhaný, bavlněný. Stává se to teď, drazí bratři, už příliš často. Ať je to naposledy!"

* * *

Dva sousedé hádali se o pramen. Přišlo to k soudu. Sudí myslel, že k vůli tak nepatrné věci nadělají příliš mnoho hluku. „Dovolte, sudí", odvětil advokát, „musíte věděti, že oba ti muži provozují mlékařství, a tu jest jim každá kapka vody důležitou."

* * *

První pasák: Honzíku, a co bys udělal, kdybys takhle byl jenerálem?

Druhý pasák: Já, já bych si koupil pěkného koně, abych nemusel ty husy pást pěšky."

* * *

„Až budeš v mém stáří", pravila mladá vdova ku své dceři, „máš dosti času, mysleti na muže." — „Ano, na toho druhého", odsekla vtipná dceruška.

* * *

Žid přináší účet studentu. „Ach, milý Itziku", stená student, „prosím vás, přijďte ode dneška za 4 neděle, já vám pak povím, kdy máte podruhé zase přijít."

* * *

Jak p. Coffin „spelloval."

Jednoho večera seděli pan Coffin a paní Coffinová, bydlící na ulici Brush v Detroit, v pěkném pokojíčku svém. On četl noviny, ona pletla, a domácí kočka seděla za kamny a litovala koček, které nemají tak bohaté pány. Byla to také šťastná spokojená domácnost u Coffinů, a manželé, už 40 let spolu, milovali a ctili se vzájemně, a nikdy ani stéblo slámy nekladli si v cestu. O ti blažení!

„Jak se dočítám tu v novinách, celá zem se pozdvihuje nad tím slabikováním, to je k smíchu."

„Well, vždyť je to dobře umět slabikovat", odvětila ženuška, „já neměla tolik příležitosti, jako mnohá jiná děvčata, ale mohu se věru pochlubiti, že správně přeslabikuju každé slovo běžné."

„No, uvidíme", smál se manžel, „pojď a slabikuj slovo „bugy".

„Haha, to je přece lehké: bí-jů-dží-dží-uaj, buggy."

„Haha, první chyba!" volal za břicho se popadaje p. Coffin.

„Jaká pak, vždyť je to dobře."

„Cože, to dobře? Já bych rád viděl někoho, kdo slabikuje buggy s dvěma dží!"

„No, a přece každý hošík školní ví, že je tomu tak, že buggy se slabikuje s dvěma g", tvrdila ona.

„Snad mi nechceš říci, že jsem už zapomenul slabikovati?"

„Tak to vypadá".

„Že vypadá, co? Well, chci abys ty a tvé příbuzenstvo vědělo, že vím více o slabikování, nežli všecky ty staré škatule z tvé píně dohromady!"

„A já chci, abys věděl, Jonathane Coffine, že jsi hloupý, starý špalek, když neslabikuješ buggy s dvěma dží — ano to jsi!"

„Tak se mnou nemluv, sic —"

„A ty nehroz mi pěstí, sic —"

„Kdo hrozil pěstí?"

„Ty."

„To je lež — pekelná lež!"

„Nezvi mne lhářkou, ty starý medvěde. Já snášela klidně tvou podlost po 40 let, ale ať mi neřekneš, že lhu, a ať na mně nevložíš ruky, to ti povídám!"

„Chceš snad rozvod?" rozkřikl se p. Coffin, vyskočiv se židle. „Můžeš jít, hned, v tom okamžiku!" —

„Neprskej mi tak do obličeje, starý sviňáku, sic z tebe udělám mrtvolu!" varovala ho.

„Já neprskal do tvé rozcárané staré ksichtu, ale udělám to, nedáš-li pokoj!"

„Kdo že má rozcáraný obličej, ty starý krocane?" — — —

To bylo trochu příliš. Učinil pohyb, jako by ji chtěl uhoditi. Ona ale chytila jej za límec pod krkem. On natáhl ruce a chytil ji za obě uši, hodlaje ji pozvednouti do výše. Ona ale škrtila jej až jazyk vyplazoval.

„Nech mně starý ďáble!" volala ona.

„Klekni, a pros mně za odpuštění, ty stará čarodějnice!" volal opět on.

I rvali se, potýkali a bouřili. — Stůl spadl na kočku za kamny ležící, hodiny spadly a řozbily se na cucky, obrazy tančily po světnici, sklenice řinčely tureckou.

Konečně žena stísnila mu dech tak, že nemohl hnouti sebou a k zemi se svalil s očima vyboulenýma a tloukl hlavou o podlahu.

„Tak, a teď máš toho slabikování asi dost, a ne-li, máš ho mít více!", zvolala, upustivše od něho.

— — — — — — — —

Druhý den chodil pan Coffin po dvoře, maje punčochu obvázanou pod krkem a paní Coffinová měla flastr na nose a jeden prst obvázaný. On vypadal jako mučenník, ona jako vítězný generál.

Od té doby slabikovalo se buggy s dvěma g v domě tomto.

* * *

Slečna Moody, dcera amerického revivelisty, který teď káže evandělium v Londýně, nesdílí s otcem tyže náhledy. Jednou večer šla do divadla, a přišedši ráno pozdě k snídani, byla oslovena rozmrzelým otcem: „Nuže, dcero Satanáše?" — načež ona klidně odpověděla: „Dobré jitro, otče!"

Ukazujte laskavě „Pokrok Západu" svým sousedům, ať si též předplatí naň. Nikdo věru nebude litovati těch $2 ročně.

ZAHALEČ.

Obraz ze života od Marie Stroupežnické.

Byla tmavá listopadová noc; dešť se lil silně s oblak a vichřice skučela strašně. V koleji na věži byla jedenáctá hodina, v židovském městě již svítilny dohořívaly a řídké stráže procházely se tmavými ulicemi. Od přívozu na rejdišti zazníval hlahol hrubých hlasů; vyšedších z lodě několik osob hřmotně si počínalo. Bylo to asi deset mužských a několik ženštin, chatrně a nepořádně oblečených. Dle řečí bylo znáti, že to skoro chátra. Mužští byli z většího dílu opilí, potácel se jeden přes druhého.

Nyní se zatočila celá tlupa do Kaprové ulice a motala se ulicemi židovského města, až přišla za porážku židovskou do jedné malé krčmy. Křik a zpěv jejich zazníval ulicemi a stráž ustoupila raději do stínu, aby spozorována nebyla; což mohl jediný muž proti tolikému?

Když přišli k samé krčmě, kde již hrobové panovalo ticho, zatloukl jeden na okno, div že se nesesulo.

„He, he, pane Klíčko, vstávejte, vstávejte a otevřte nám; nevíte, že je dnes psotská noc? A my jsme všichni naskrz promokli, rádi bysme se pod střechu dostali a ještě poslední část tíže ze svých kapes u vás na věčné úroky uložili!"

„Zhurta, zhurta," hřmotovali ostatní na dvéře; „již jen pospěšte, pane Klíčko, je zde zima, státi v takovém dešti!"

„Již jdu," ozval se ospalý hospodský a motal se se svíčkou v ruce ke dveřím; odstrčil závoru a zívaje vítal hosti.

„Nečekal jsem vás dnes, když jste tak dlouho nepřicházeli a domníval jsem se, že jste se již jinde uhnízdili; vždyť musí být už asi půl noci."

„Ovšem, když jsme z lodě vystoupli, bilo v koleji jedenáct. Úmysl náš byl, při takové psotské povětrnosti na Malé straně ostati; pak se nám to ale nezdálo být zcela příhodné, když tam dnes stráže jako o závod řádí; z pouhé prozřetelnosti jsme tedy přes přívoz upláchli, což se nejvíce pro našeho Hynka stalo, sice by nám byli všem zdarma nocleh bez večeře na strážnici dali."

„Již jen poďte, vždyť tu mrazí," řekl Klíčka.

„Ano, ano, již jsme tu všichni," řekl poslední a Klíčka zastrčiv závoru, uvítal se se svými pozdními hostmi do jizby.

„Sem pivo," křikl mladík as dvacitiletý, v jehož obličeji patrná spustlost se jevila. „Ať tedy poslední část vzteku svého v pivě utopím!"

Služebná, jež byla také vstala, spěchala do sklepa a v malé chvíli stálo několik džbánků pěnícího se piva na velkém stole,

Někteří zasedli ke stolu a pili, jiní již toužili po odpočinku a služebná přinesla několik otepí rozdrchané slámy do vedlejší světnice, kamž se byli všichni kromě čtyr mužských a jediné ženštiny uhostili.

Mladík lil pivo do sebe v rázném tahu, jako by tím nějakou trudnou upomínku utopiti chtěl. Studený pot lil se mu s čela a vzdechy draly se mu z prsou; ženština vedle něho sedící snažila se mu pot stírati a odhrnovala mu s čela rusé kadeře.

„Hynku! ty jsi mi dnes pohádkou," řekl jemu na proti sedící soudruh, jenž s něho od prvního sem vkročení oči neспустil. „Hynku! budeš-li stále tak jednat jako dnes, nevím, kam to přivedeš?"

„Nech mne, Bartoši," řekl Hynek nevrle.

„Rozumím ti, holoubku můj", řekl Bartoš s úměvem; „ono se ti holečku v kapse rozedнívá a ty nevíš jak by si ji zase naplnil? Teď jsem na to přišel a konečně, jak pozoruji, želíš toho kroku, že si se k nám přivtělil?

„Brzy bys to, Bartoši, uhodl," řekl mladík se zachvěním. „Řekni jaký prospěch z toho mám, pak-li mezi vámi zůstanu? Ha, ha, ha," zasmál se, „můžeš mi dát pojištění, že se mi vždy dobře povede? Největší starost mi to činí, by mne otec nedostihl, jemuž jsem takový vyvedl kousek!"

„To jediné tě trápí?" řekl Bartoš ve smíchu. „Pah! to jest pouhá maličkosť."

„Co ty, Bartoši, maličkostí jmenuješ, byl velký odvážlivý krok; já jsem mu spůsobil bolesť srdce, to mně nikdy, nikdy neodpustí," řekl mladík se slzou v oku.

„Ah!" řekl Bartoš, „tys blоud, Hynku; jest to upřímný otec, jenž jedinému synáčku drobet vyražení nepřeje? Jako na příklad, když si jedenkrát až do rána mezi námi zůstal a pak domů přišel, což se již mnohým mladým lidem přihodilo; on tě tak šeredně přivítal, ač si již z trestání jeho přece vyrostl — bylo to také na otce svědomité, že tě tak přísně držel? Každý tvor je rád na svobodě a věř mi, upoutanost a odvislost se mně od jakživa hnusila. Nejlépe to číníval otec můj; on mi přál vyražení, brával mne již co děcko do hospod, a naučil mne všemu, co neodvislému člověku potřebí, do práce mne nedoháněl nikdy a sám také nic nepracoval, a přece dobře živ byl; i já přivykl bezstarostnému živobytí a vím, jak si lehčím spůsobem chleba opatřit. Mám se někomu polozdarma dřít? Raději si odpočinu a pivem se posilním. A když se mi v kapse rozedнívati počíná, otevřených několik zámků postačí opět kapsy naplnit, a je po nouzi."

„Br!" zachvěl se Hynek, vytáhl jedním rázem plnou sklenici piva a postavil ji tak prudce na stůl, až se v několik kusů rozpadla.

„Co činíš, Hynku?" řekl Bartoš.

„Nech mne, svůdný ďáble," řekl s ošklivostí mladík.

„Což ty na mne dnes ani nepohledneš?" pravila dívka vedle něho, jež mu byla celý ten čas pot s čela stírala; „tak se mi zdá, Hynku, jako by ti na mé lásce již docela nezáleželo.

Mladík jí ani neodpověl.

„Nech ho, Ludmilo!" řekl Bartoš; „je dnes v špatném rozmaru raději mu poraď, jak by k nějakým penězům přijíti mohl, těch je zcela při našem veselém živobytí potřebí, a tak řka nevyhnutelně! Na úvěrek někde píti, kde nás neznají, nedostanem, není-li pravda, můj holoubku? A když nemáš peněz, na tatínkův řád dluhy dělat nesmíš, aby ti někde chládkem neposloužili! On bez toho po tobě slídí, jako kočka po myši aneb jako honící pes po zvěři. Ale chvála prozřetelnosti naší, v středu našem tě tak brzy nedostihne! Ve společnosti naší tě ani čert nevyslídí, noc jest naším dnem a den naší nocí, a pan Klíčka naším strážným andělem!"

„Pohledni na mne!" zalkala Ludmila a hladila ledovité jeho čelo, „vždyť víš, jak tě miluji."

„Nech mne Ludmilo a odstup ode mne, dnes se mnou není nic; v prsou mých bouří celé peklo!"

„Ani má láska nemůže bouři tu utišit?" řekla Ludmila na polo v pláči, v němž se jakási přetvářenost jevila,

„Byla si vždy mou radostí, když mne trudné přepadly chvíle; ale dnes mne nech, dnes se dobrý rozmar můj nenavrátí!"

Ludmila se k němu tím více tulila, že jejímu lichocení oddolati nemohl.

Bartoš na něho se zalíbením pohlížel a pravil: „Hynku! tak jsi opět náš! Dal bych ti nějakou radu, jak bys si k penězům pomohl; ale dnes s tebou není mnoho a má rada mohla by se na svéhlavosti tvé ztroskotati; až vystřízlivíš, pak ti to povím, pro dnes již pojďme spát."

Hynek mu na to neodpověděl, vyvinul se Ludmile z ruky, vytáhl poslední část ječmenového moku a potácel se přímo k ložnici, kdež již všichni v tvrdém spánku spočívali. Vrhl se oblečen na slámu a v okamžení tvrdě usnul. Ostatní dva muži seděli tiše a drželi se sklepic.

(Pokračování.)

☞ Nešťastný jistý p. C— v K— vsadil se o $50, že zastřelí jelena dvě hodiny po dorazení do lesa. V určitý čas vyšel do lesa, a nečekaje dlouho, spatřil krásného paroháče nedaleko. Mířil — ale co nechtěl čert míti dostal kašel pojednou a zvěř zaplašil. Vida, kdyby byl užil West's Pulmonary Balsam den před tím, byl by vyhrál sázku. Mohl si ho koupiti v kterékoli lékárně. Lahev na zkoušku stojí 25 a 50c. Velké lahve $1.

☞ Zdraví nalezne chudý i bohatý ku svému zadostiučinění v Ayorgvýphlěcích, když už byl všecky jiné zbytečné nalezl, Moudrému napověz.

Spolkový zákon o předkupu pozemků (preemtion).

Oddělení 2.257. Veškeré pozemky náležející Soustátí, na nichž jest neb by bylo indiánské právomocenství umořeno, mají býti podrobeny právu předkupnímu pod výminkami, obmezeními a pravidly zákonem stanovenými.

Oddělení 2.258. Následující třídy pozemků, leda by jinak zákonem zvláště bylo stanoveno, mají býti podrobeny právu předkupnímu, a sice:

První. Pozemky v objemu kterékoli reservace po smlouvě, zákonu neb provolání presidenta za kterýmkoli účelem.

Druhé. Pozemky v objemu hranic kteréhokoli inkorporovaného townu, neb vybrané co poloha města neb městyse.

Třetí. Pozemky skutečně osazené a obývané za účelem obchodu a průmyslu a ne rolnictví.

Čtvrté. Pozemky, na nichž nacházejí se nějaké známky solnické neb doly.

Oddělení 2.259. Každá osoba, jsoucí hlavou rodiny, neb vdovou, neb svobodnou, přes jedenmecítma roků stáří, a občanem Soustátí, aneb vyjádřivši se úředně, že ním býti chce podle požadavků zákona neutralisačního, která provedla neb by později provedla osobní usazení se na pozemku obecném podlehajícím předkupu, a která by tentýž obývala a vzdělávala, a vystavěla neb by později vystavěla na něm obydlí, jest oprávněna zabrati a registera pozemkového úřadu onoho okrsku, v němž takový pozemek leží, dle zákonnitých oddílů, jakýkoli počet akrů, nepřesahující počet sto šedesáte neb jednu čtvrt sekce pozemků, na níž obydlí hlásitele stojí po zaplacení Soustátí nejmenší ceny tohoto pozemku.

Oddělení 2.260. Následující třídy osob, nebude-li jinak zákonem ustanoveno, nemají dosíci práva předkupního dle ustanovení předcházejícího oddělení, a sice:

Prvně: Žádná osoba, která jest majitelem třech set a dvaceti akrů pozemků v kterémkoli státu nebo území.

Druhé: Žádná osoba, která opustí a vzdá se obývání na svém vlastním pozemku, aby obývala a usadila se na pozemku obecném téhož státu nebo území.

Oddělení 2.261. Žádná osoba není oprávněna vzíti si více než-li jedno právo předkupní mocí oddělení 2.251; aniž strana, která zadala osvědčení své k nárokům těchto ustanovení na jistou částku pozemků, smí zadati osvědčení druhé kdykoli k dosažení jiné částky.

Oddělení 2.262. Prvé než-li některá osoba, hlásící se o výhody tohoto ohlavení nabude dovolení zabrati pozemek, musí odpřísahnouti před receiverem neb registerem pozemkového okrsku, v němž pozemek leží, že nikdy neměla výhody práva předkupního pod oddělením 2.251; že není majetníkem 320 akrů pozemku v některém státu neb území; že neusadí se a nevzdělá takový pozemek za účelem prodeje jeho na spekulaci, nýbrž v dobré víře k přivlastnění jeho ve svůj osobní užitek; a že nikdy ani přímo ani nepřímo nevešla v smlouvu nižádným spůsobem s některou osobou, čímž titul, jejž takto dobude od vlády Soustátí by sloužil celkem neb částí ve prospěch jiné osoby než její samé; a když některá osoba takto přísahající přísahala by křivě o těch věcech, má ztratiti peníze, které by zaplatila za takový pozemek a veškeré právo a titul k němu; a každý dar neb smlouva, kterou by byla učinila, leda do rukou skutečným osadníkům za cennou náhradu, má býti úplně neplatnou, leda jako ustanoveno v oddělení 2.288. A má to býti povinností úředníka berouciho přísahu, zanésti do kněh certifikát o tom v úřadovně veřejných pozemků toho okrsku, a zaslati opis toho vrchnímu úřadu pozemkovému, z nichž každá má být dostatečným důvodem, že taková přísaha byla učiněna dle zákona.

Oddělení 2.263. Prvé, než-li se učiní zábirky nějaké mocí a podle ustanovení oddělení 2.259, má podán býti důkaz osazení a vzdělávání tímto žádaného k uspokojení registera neb receivera úřadovny pozemkové toho okrsku, kde takové pozemky leží, shodující se s pravidly, jaké by předepsal tajemník vnitra, a všemi úpisy a přenosy práv tímto zabezpečených před vydáním patentu.

Oddělení 2.264. Když by nějaká osoba osadila se a vzdělala část pozemku, který by byl v době osazení podroben soukromému zabrání, a přála by si koupiti jej pod předcházejícími ustanoveními ohlaví tohoto, má po uplynutí třiceti dnů po osazení takovém zadati u registera příslušného okrsku písemné udání, popisující pozemek osazený, a vyjádřující její úmysl, že jej chce žádati pod zákony předkupními; a mimo to má během dvanácti měsíců po dni osazení učiniti příslušné osvědčení a zaplacení tímto stanovené. Kdyby obmeškala učiniti takové osvědčení, důkaz a splacení během jednotlivých shora určených dob, část pozemku takto osazená a vzdělaná má býti podrobena zábírce jiného kupce.

Oddělení 2.265. Každý, kdo dle zákona předkupního hlásí se ku pozemku dosud na prodej neprohlášenému, jest žádán, by oznámil svůj požadavek písemně registerovi pozemkového úřadu během tří měsíců po osazení s udáním popisu pozemku a doby osazení jeho. Jinak nárok jeho bude propadlý, a pozemek zadá se nejbližšímu osadníku, který později na tomtéž pozemku se usadí a oznámení slušné učiní a jinak dle zákona jedná.

Oddělení 2.266. Ohledně povoleného osazování se na pozemcích dosud nevyměřených má žadatel předkoupení ve všech případech zadati své vyjádření během tří měsíců ode dne osazení na pozemkovém úřadu opravené mapy onoho townshipu, v kterém se takový předkupný pozemek naleză.

Oddělení 2.267. Veškeří žadatelé pozemků předkupních podle předcházejících dvou oddělení mají, není-li kratší doba zákonem určená, vykázati se náležitými důkazy a splátkou na pozemky žádané během třiceti měsíců po dni o tom předepsaném ohledně zanešení jich vyjádření.

Oddělení 2.268. Když předkupník učinil předběžné kroky zákonem vyžadované ku skutečnému osazení, a byl by s takového osazení odvolán ku zaneprázdnění při vojště neb loďstvu Soustátí, a následkem takové nepřítomnosti by nemohl přijíti do pozemkového úřadu k zadání před registerem osvědčení, důkazů a splacení tímto zákonem vyžadovaných, má býti doba ku zadání takového osvědčení a konečného dokázání osazení prodloužena na šest měsíců po uplynutí doby služby jeho, když dokáže se dostatečně s osvědčením neb svědectvím svědků, že takový předkupec jest takto ve službě, k uspokojení registera pozemkového úřadu okrsku, v němž osazení se stalo.

Oddělení 2.269. Kdyžby strana některá oprávněná k nárokům na výhody předkupních zákonů zemřela prvé než-li by nároků svých dosáhla pomocí zanešení do kněh všech listin potřebných k dosažení tomu, má býti v moci vykonavatele závěte neb poručníka nad majetkem strany té, neb někoho z její dědiců, by nechal vtěliti potřebné listiny a dokonati přivlastnění; avšak zábirka v takových případech má díti se ve jménu dědiců zemřelého předkupce, a patent na ně má míti platnosti i takovým dědicům, jako kdyby byl v jich jménu zvláště vystaven.

Oddělení 2.270. Kdykoli neobsazení úřadu registera neb receivera, neb obou, by činilo nemožným žadateli vyhověti požadavkům zákona v době určené, takové uprázdnění nemá působiti ku škodě straně hlásící se ohledně na jakoukoli záležitost podstatnou ku zabezpečení její nároků. Avšak žádost taková musí se zadati během téže doby po odpomožení nedostatku toho, jako bylo povoleno, kdyby nemožnosti té nebylo stávalo.

Oddělení 2.271. Ustanovení tohoto ohlaví mají býti vykládána tak, aby nedávala nikomu práva předkupního, když by takový osadil se na pozemku, jenž byl již dříve zadán, a zadání to nebylo stvrzeno od vrchního pozemkového úřadu následkem nějakého nedostatku při tom sběhlého.

Oddělení 2.272. Nic v ustanovení tohoto ohlaví nemá se vykládati v ten smysl, aby osoba některá, která by byla zadala oznámení o svém úmyslu na zabrání pozemku předkupem, byla skrácena o právo zákonem povolené jiným na koupi pozemku toho soukromým zadáním po uplynutí práva předkupu.

Oddělení 2.273. Kdyžby dvě neb více osob osadilo se na témže pozemku, právo předkupu bude při té, která osadila se nejdříve, předpokládaje, že osoba ta vykoná vše, co ostatní požadavky zákona tohoto vyžadují; s veškeré otázky stran práva předkupního mezi rozličnými osadníky povstávající, mají býti rozhodnuty od registera neb receivera okrsku, v němž pozemek ten jest umístěn; a odvolání od okrskových úředníků v případu pře o právo předkupní mají se zadati komisařům vrchního pozemkového úřadu, jichž rozhodnutí jest konečné, leda by se učinilo z něho odvolání ku tajemníku vnitra.

Oddělení 2.274. Když učinila se osazení na rolnických obecných pozemcích Soustátí před jich rozměřením, a ukázalo se neb ukáže se, po obecném vyměření jich, že by dva neb více osadníků měli vzděláno na tomže zákonitém oddílu, jest dovoleno osadníkům těm, aby učinili společnou zábirku svých pozemků v místním úřadu pozemkovém, aneb každý z osadníků těch může vejíti v smlouvu se spoluosadníky svými, dle níž může jim přenechati část pozemku jejich, když byl obdržel patent, a po vykonání takové smlouvy zadati vyjádření ve svém jménu, a dokázati i zaplatiti za řečený pozemek, a dokávati společné osazení sebou a jinými, o smlouvě s nimi učiněné, a to má býti platné a rovné jako důkaz o samotném osazení a předkupu žadatele; než v žádném případu nemá počet patentovaný pod tímto oddělením obnášeti více, než-li jedno sto šedesáte akrů; aniž má oddělení toto týkati se pozemků nepodrobených homesteadním a předkupním zábirkám.

Oddělení 2.275. Kde stala se osazení s obecném na předkupu před vyměřením pozemků v poli, o kterýchž se nalezne, že jsou v sekcích šestnácté a třicáté šesté, mají tyto sekce býti podrobeny právu předkupnímu osadníka toho; a když by tyto neb některá z nich by byla zadána neb určena ve prospěch škol neb kolejí ve státu neb území, kde pozemek ten leží, mají se jiné pozemky v stejném objemu věnovati místo takových, které by se patentovali předkupcům; a jiné též pozemky se věnují ku nahražení nedostatků ve prospěch škol, kde sekce šestnáctá neb třicátá šestá jsou neúplné aneb kde jedna neb obě scházejí, následkem neúplnosti sekce, aneb následkem jiné přirozené příčiny.

Oddělení 2.276. Pozemky věnované předcházejícím oddělením mají býti vybrané v objemu téhož okrsku pozemkového v souhlasu s následujícími zásadami shody, a sice: Za každý township neb část townshipu, obsahující větší objem pozemků než-li tři čtvrtě celého townshipu, jedna sekce; za část townshipu, obsahující větší objem pozemků, než-li polovina a ne více, než-li tři čtvrtiny townshipu, tři čtvrtě sekce; za část townshipu, obsahující větší objem pozemků než-li čtvrt a ne více než-li půl townshipu, půl sekce; a za část townshipu, obsahující větší objem pozemků než-li jedna sekce, a ne více, než-li jednu čtvrt townshipu, jedna čtvrt sekce pozemků.

Oddělení 2.277. Všechny warranty na vojenské pozemky bounty-ové, které vydány jsou pod kterýmkoli zákonem Soustátí mají býti přijaty ku splacení práv předkupních v obnosu jednoho dolaru a dvaceti pěti centů za akr, pro objem pozemků tuto naznačených; avšak kde pozemky jsou ceněné po dolaru o dvaceti pěti centech akr, a nepřesahují objem na warrantu určený, musí se vzíti za úplné splacení jeho.

Oddělení 2.278. Úpisy rolnických kolejí, vykané kterémukoli státu pod zákonem stvrzeným dne druhého července, tisícího osmistého šedesátého druhého, aneb pod zákony jej doplňujícími, mají býti přijímány od skutečných osadníků na splátku předkupných nároků, v témže spůsobu a v tomtéž obnosu, jak povoleno v případu vojenských warrantů na pozemky bounty-ové v předcházejícím oddělení.

Oddělení 2.279. Žádná osoba nemá míti práva předkupního na více než-li jedno sto a šedesáte akrů podél čáry železnic v mezích učiněných zákonem kongresním.

Oddělení 2280. [Opomenuto.]

Oddělení 2.281. Všichni osadníci na obecných pozemcích, které se vzaly neb vezmou zpět z trhu následkem změněných drah, a kteří se na těchto osadili dříve, než-li toto vzetí zpět se stalo, jsou oprávněni ku předkupu za obyčejnou nejnižší cenu pozemků osazených a vzdělávaných nimi. Avšak oni mají zadati příslušná oznámení svých nároků a provésti svědectví a splátky, jako v jiných případech.

Oddělení 2.282. Nic v tomto ohlaví obsažené nemá odkliditi prodej obecných pozemků přes čas určený provoláním presidenta.

Oddělení 2.283, 2.284, 2.285, 2.286 a 2.287 vynechána.

Oddělení 2.288. Každá osoba, která se už usadila aneb se později usadí na obecném pozemku buď skrze předkup neb pod zákonem homesteadním neb jeho některými dodatky, má právo přenésti při zabezpečení proti jeho vlastním skutkům, kteroukoli část svého předkupu neb homesteadu k účelům církevním, hřbitovním aneb školním, aneb k právu cesty železnicím přes takový předkup neb homestead, a přenos k takovým obecným účelům nemá nižádným spůsobem škoditi právu k nabytí a doplnění titulu její předkupu neb homesteadu.

ČESKO AMERICKÁ

Domácí Bibliotéka,

jest název souboru pěkných a zábavných románů vydávaných p. A. Geringrem, 462 South Canalst, Chicago, Ills. Vychází po sešitech 10centových každého týdne. Obdrželi jsme právě seš. 20. r. II. s pokračováním zajímavého románu: „Vindšaký kat čili Tajnosti vindšských hraběn a šejdířských pekel." Odporučujeme knížky tyto všele čtení [illegible]

Geneva do St. Charles......	2 40
Genova do Batavia..........	3 00
Belvidere do Winona........	228 60
Kenosha do Rockford........	72 40
Chicago do Milwaukee.......	85 60
Chicago Cut-off a pobočné tratě	18 03
Iowa Midland...............	72 40
Chicago do Ishpeming a pobočními tratěmi	463 32
North-Western Union........	63 30
Winona & St. Peter R. R.	330 25
Celkem......	2,003 70

FARMERS' HOME.

český

HOSTINEC

u Petra Ranka.

v Schuyler Colfax County Neb.

[illegible]

NA ZDAR! PETER RANK.

Čechové v Saline Co.!

Chcete-li dobré zboží v oboru

☞ SEDLÁŘSKÉM, ☜

kupujte od

Ig. F. Steidl,

v Crete, na Main Avenue proti českému kováři.

[illegible]

☞ Podophyllin a soustředěný výtah z Mandrake byl již dávno uznáván od nejlepších lékařů za dobrou náhradu kalomelu, aniž by působil zhoubné následky tohoto. Podophyllin jest nejhlavnější přísadou ve West's Vegetable Liver Pills, jež všichni dobří lékaři odporučují proti veškerým nemocem jater, nezáživnosti, špatnému trávení a bolení hlavy. Ve všech lékárnách k dostání.

Do Fremont, Neb., a okolí!

[illegible]

SALON,

roh ulic Broad & Čtvrté,

[illegible]

Jos. Wimmer.

Karel Ludwik,

389, 13. ul., Omaha, Neb.,

(vedle J. Levýho)

opravuje

HARMONIKY, FLÉTNY, KOMORNICE, BANDONIA, MELODIE, ATD.

VŠEM KRAJANŮM NA ODPORUČENÍ.

NAŠE NOVÉ ZAŘÍZENÁ

TISKÁRNA

jest největší na celém západě.

[illegible]

Má všechny druhy písem

[illegible]

VKUSNĚ, RYCHLE A LEVNĚ

Stanovy a velké plakáty

obstarává naše tiskárna RYCHLEJI a LEVNĚJI než-li která koli jiná, v řečích

ČESKÉ,

ANGLICKÉ a

FRANCOUZSKÉ.

[illegible]

139 Farnham Str.,

Omaha, Neb.

HLAVNÍ

paroplavební a vystěhovalecké jednatelství,

největší na celém západě,

[illegible]

Cunard.	Severo-německý
White Star.	Lloyd.
State.	Hamburská parop.
National.	plav. spol.
Allan.	Rotterdam-americ.
American.	paropl. spol.
Red Star.	

[illegible] NEW YORKEM, FILADELFII, BOSTONEM, BALTIMORE, NORFOLK, QUEBEC NEB HALIFAX

a mezi

LIVERPOOLEM, QUEENSTOWNEM, LONDONDERRY, HAVREM, ANTWERPY, BREMY, HAMBURKEM a všemi [illegible]

[illegible]

J. THRINKEL, Agent.

Ticket-Office Chicago & North Western R. W., 253, Farnham [illegible] Grand Central Hotel,

OMAHA, NEB.